"PEDRO MADRUGA"

DRAMA HISTÓRICO

N'UM AUTO E TRES COADROS

EN VERSO

POR

XAN CUVEIRO PIÑOL

PONTEVEDRA. IMPRENTA DE "LA OPINIÓN". 1897.

CF
C-7/4

"Pedro Madrugá"

drama de Cuveiro.

M. 32481
CF-C-7/4
R. 32892

Fué impresa esta obra en "La Opinión" como folletín - ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ Copiamos literalmente la portada así como toda la obra con su misma ortografía y acotaciones. Dice así:

"Pedro Madruga

drama histórico

n'un acto e tres cuadros

en verso

por

Xan Cuveiro Piñol

Pontevedra
Imprenta de "La Opinión"
1897"

F

M. 1.04

Personaxes

Don Pero Alvarez de Sotomayor, conde de Camiña é Adiantado de Galicia

Don Alvaro, seu fillo

Ynés Enriquez Monroy, sua prometida

O Conde d'Altamira
O Señor d'Andrade } Adiantados de Galicia
O Mariscal Suero Gomez

Pedro Beloso regidor de Bayona

O Vigairo pedáneo d'a freguesía de San Salvador de Sotomaior (Pontevedra)

Xan da Xesta, labrador acomodado

Grabiel, seu amigo

Vásco, alferes, mosqueteiros, paxes, escudeiros, feirante, e todas cras de xente dos pobos, mulleres e nenos.

A escena pasa no sigro XV

M. 1,049

Auto único

O Campo da feira que se celebra o dia 10 de cada mes na parroquia de S. Salvador de Sontoiricaor. No fondo albres e oujetos propeos d'unha feira; trabancas con rusquets, bolos e bibidas; un carro sin bois, e enriba unha pipa de viño, O erguerse o telón vese en todo o seu fragor a feira, animada pola gaita, a cujos dúos beilan unha muiñeira.

Escena 1.ª

D. Alvaro e Ynés (saindo)
deteñense un pouco hastra q'remate o baile.

D. Alvaro — Xa che dixen Ynesiña
mais d'unha vez e de certo
q'estaria mais contento
con verte beilar, vidiña:
Non sei que fondo pesar
hacho enti xa hai alguns dias

M. 32481
R. 32892
M 1,04

un cale malencomías
que poidan trocar a queixas.
Sabes que tes meu amor;
que non vivira sin verte,
e que só por merecerte
a vida dera é o honor.
Mais ti calouta zeñeira
que non atopa zen niño
refugas, malpocadiño
hastra asistir a esta feira.
Quixérate mellor ver
rebuldar na foliada,
pois así tan anoxada
fasme moito esmorecer.
Ynés — Siñor, eu tamen o quero;
por sua mercede a alma dera,
mais miña sorte e tan fera
que nada de bon espero.
Antre sua mercede y eu

M. 1,04

Hai un valo moi fervudo
e este valo faime un fundo
q'abaifalla ó peito meu.
Eu vilaona, vos nobre,
eu probe, vos n'abondanza,
non é posibre ajuntanza
nin q'a pedra engarce ó cobre
Pero inda hai mais, meu siñor;
para remate de festa
anda tras min Xan d'a Xesta
q'é un rapaz moito treidor
Cate siñor de axotalo
pois co'a envexa que lle ten
sino no escorrenta alguen
será capaiz de matalo.
E esto siñor, en verdade
ê o que me causa tristura
e torce á miña tenrura

M. 32481 R. 32842
CF
M. 1,049.

Contra unha forte vontade

D Alvaro Deixa eses buxans-temors
e non te coides da crás
pois con eso mais ben fas
botar de perda uns amors
que naceron con afan,
foron medrando con calma,
e que reigaron na yalma
cal reiga ó albre no chan.
Non por estar arrodeada
d'espiñas a branca rosa
deixa de ser garridosa.
Deixa de ser chumarada.
Ti eses a frol sin espiña
q'oustenta meu peito amante,
nitia, olorada e espellante,
miña carapucheiriña
Teu bon pai d'alaña ven
dos Enrique é Quirós

M. 32481
CF
R. 32892
M. 10

q'foro sempre acó en llos
fidalgos có'os de Proben
Non e, pois, a diferenza
antrós dous tan alonguera
q'erga ninguniña quimeira
nin faga desconvenenza,
Teu pai, xa ves que nos deixa
soliños ôs dous andar,
dó q'eu me podo gabar
e ti non debes ter queixa,
pois cando el d'este xeito obra
proba que está satisfeito
e q'che axiste dereito
para ser miña é che sobra
En canto o rapaz cerinaño,
non te lembres xa mais d'el,
verás sin ser eu crudel
q'mainiño axiña o pouco
E deixemos de garlar,
i vamos á vella feira

7. 22481
P 32892
M. 1,04

e se alcontro alguen q'queira
con nosoutros admorsar (Vanse)

Escena 2ª

animazon na feira. Vanse chegando varios feirante ô primeiro termo do scenario; entre eles ó Vigairo, Xan da xesta e Grabiél

Xan — Xa era tempo d'q'a vira;
acabo de ver a' Ynes
ô canto do meu contrario:
¡mantenhame Dios de pe!
¡Non sei como me contiven;
mais ocasión toparei
pra vengarme, por q'eu morro
d'amores mais cada vez,
e ela, ¡Dios me valla! dóntro
abaifandome, vai ser!

Vigairo — Home non toleës Xan,

32481

R 32892

M. 1,04

e o que fas, miragoven,
pois non e cordo, en conciencia
que por ningunha muller
fagas taes falcatruadas
que che pesen, afé:
acórdate do refran
en que di "que si o gallego
tivera tan bon acordo
como trasacordo ten......"
Eu quero en fin consellarte
com'o debo de facer,
pois xa sabes que teu pai
era un home moi de ben,
e que fomos moi amigos
dendes d'o mesmo nacer.
Coida ~~que~~ de non ser afouto,
q'mulleres mais de cen
non ch'an de faltar Xaneiño
en q'poidas escoller
¡Pero como ~~esta~~
Como esa

Xan
Vigairo

M 1,04

alcontrarás inda dez....
Hoxe noso amo Don Pedro
pra recoller homes ven
dend'a forte Pontevedra
q'está tomada por el,
e temos q'ir á esperalo
c'os de Pazos de Probén.
Ê un siñor moito mañoso,
moi destro e sabido é,
e nas estancias da guerra,
moi forte e sotil tamen.
E cañons da nova moda
no seu castelo xa ten,
que se cargan por atrás,
de que maneira eu non sei.

Grabiel
¿Por que lle chaman Madruga?

Vigairo
Porq'a todos fixos ver
q'si anoitece en Cambados
amanece logo en Feis;
e tan pronto está na costa

M. 1,049

como'en San Cloyo en Ourens,
en Santiago ou Pontevedra.

Xan
Di'un refran q'eu sei moi ben
"mais val o que Dios axuda
que non queu cedo madruga"

Vigairo
Pois de D Pedro direi
que Dios o axuda sempre
pois todo lle sai moi ben.
Irónicos camiñas
tanto d'el como do rey,
e xa hai tempo non se ~~cotan~~ erobau
d'orde e por mandado d'el
as alzardas dôs muiños,
nas colleitas o comer,
nin fumagas e mauleiras,
nin os herbagos tamen
co'os colares e conduchos,
serna pegia, eu non sei!

Xan
Pro nosos tirou a idiosa

P 23092

M 1,04

custume, de cando ó pé
se retorna pra ó seu paso,
telo axiña que coller
e a cachaperna pasalo
no lombo d'un home, a quen
a fera sorte lle toque,
ó baixar da ponte o tren

Vigairo
El poucas vecel'o fixo:
eu nunca ó vin abofé.

Xan
Inda o seu fillo D. Alvaro
q'o pasen [illegible] o lombo quer,
pois o verdadeiro foi
o meu amigo Grabiel
o q'o levou nas suas costas,
y o pode decir si quer

Grabiel
A min donme algus soldos
e mais donme de comer
e beber canto quixera;
é todo un home de ben

Vigairo
Pois este adóito Don Alvaro

M 1,049

49

deixarayo tamen el,
xa veredes; son custumes
que solo queren manter
por conservar os direitos
q'fixen as leis estin.

Xan — O dia q'a min me toque
xa verán o q'ei fager

Escena 3.ª

Ditos e D. Pedro co'os seus afferses e gente d'armas que s'adiantan ô escenario facendolles lugar ôs demais

D. Pedro — Chegou por fin o desexado dia
d'amostrar o que valen os gallegos
trocandoyos de jarbilas e matogos
en feros loitadores a porfia.
Do noso rey Enrique a negra morte

M. 1,04

quixo cobrir de pranto e desconsolo
á patria Ybera, para quen tan solo
dias de sangre e fogo dall'a sorte
Unha filla legítima quedóu
D'aquel bon rei q'o mundo inteiro chora,
e esta filla será nosa Siñora
Doña Juana q'o pobo xa aclamóu;
Os dereitos que ten, nadie llos quita
â corôa de España, anq'outros vexan
queson para Ysabel, á quen desexan
pola no trono sin razón audita;
pois no hai razón pra q'unha irmcá suceda
habendo filla certa, á sen irman,
nin'hai tampouco para darlle á man
á quen s'aparte da dereita vreda.
Sexan razons de Estado ou nóno sexan
o dereito decote é o dereito

M. 1,049,897

e esa custión non justifica o feito
ang'os parciales outra cousa vexan.
E por mais q'as ideas de Ysabel
sexan grands, que no'no poño en duda,
de falicia non hade ter axuda
porque vai co'o dereito e fia n'el.

Altamira
Inda hai tamen quen hoxe nos quirtique
por que fomos da parte de Don Pedro
q'era o dereito; e sin cubiza ou medro
loitasemos en contra Don Enrique.
E verdá que Don Pedro o justicieiro
q'outros dinlle cruel, fixo trastadas
q'encheron de pavor, pro outras vegadas
fixose respetar polo extranxeiro.
Q'adiantouse o seu sifro, e cousa crara
e por facer justicia a todos, quixo
gardala a el mesmo; e por un mal que fixo
a vergonza mandou pôrer na cara.

M 1.049.895

Os gallegos non somos enfamados
nin por suas conveniencias nos vendemos,
e anque de nos f'esqueczan söo queremos
de todol'os demais ser respeitados.

D. Pedro
Co'nosco a maor parte da nobreza
por Doña Juana está; quen se esquece
a justicia de Dios, e que se esquece
do seu deber que pede co'a cabeza
Os fortes pazos de Oya e Berducidos
Maldonados e aldans, até en Morrazo
de Pontes e outros Castros, xa o colazo
vemos por terra, con delor tolledos.
Os castelos de Pazos de Protén,
Valadares, Romais e Barragans,
e de Lira a fortesa, po los ermans
foro rouxados, e outros mais tamen.
E ti Pedro Beloso o de Bayona
vai a prender o bispo Pedro Muros

8

M. 1,049,893

e levayo á Porcelas, e con dous
ferropés asigna á ma persona;
pois si señor era de Tuy e dono
eu de Tuy son o ~~dono~~ amo hoxe no día,
e non quero q~~ue~~ nadia ~~de min~~ sia
min pense, por ser algo, q'o perdono.
Por certo, cando foi a perguntarme
por que persigo á tanto bon siñor
"por que co'a casa de Soutomaior
queda bastante" dixen sin turbarme.

Beloso
E de San Cloyo o abade malvecido,
de Rivadavia as mas reconeu,
e c'un restra d'allos se lleveu
d'acabalo d'un burro moi ardido

Mariscal
En canto ô arzobispo de Santiago
D. Alonso Fonseca e os seus parciales
o paso xa levamos dôs venales

M. 1,049,891

porque seus bens, sofrimos moito estrago

Andrade — Oin que sobre nos, Don Pedro Osorio,
con dez mil homes ven, e que Suevona
o Ladron, nos seus barcos desexara
que comesemos co'el, o del Tenorio;
mariscal Suero Gomez, attamim
e mais eu, anque humilde

D. Pedro — — — — — — — Coidadiño
de caír na sattira; ese camiño
que demostra o Ladron, só é có a mira
de levarvos con trécolas e enjano
a Vizcaya, e facer que aló paguedes
o que, segun din eles, merecedes;
contempo e con razons vos desenjano.
En canto ós dez mil homes d'ese Osorio,
desfaremos, pois penso surprendelos
de noite, e fuxirán como sexelos;
veredes canto vay á ser notorio

M 1.049,891

M 1,049,889

Agora marcharemos cara Vigo,
á Redondela, Pontevedra e Caldas,
á Padron e Santiago; e polas faldas
dos montes, con surpresa, o seu castigo
os mais treidores toparán axiña
tanto Sanchez Ulloa, q'se uneu
co'o arzobispo na práia de Bueu
con'os demais que stan na mente miña
E basta xa por hoxe de mañana,
pois temos que saír moi diligentes
e recebir de paso novas gentes
¡Viva o país!; Santiago e cerra España!

Escena 4ª

Castelo de Soutomaior visto de frente. No meio, a porta principal, e pola parte da fora, o foxo, siguindo unha rampla, e entre esta e a porta, unha ponte leiva-diza, ~~que estaba~~ q'estará erguida, cerrando o cas-

M 1,049,887

telo.

Xan da Xesta e Ynes; (este vai primeiro arrecatandose)

Xan ¿Por que foxes ti de min?
¿que danos che fixen nena
pra que asina noxosa
cando me ves, te mantenas?
¿Son algun tolo tontixo
ou quizaes algunha fera,
q'unha mirada de ti
boa ou mala non mereza?
Cantos mais desprezos vexo,
tanto mais o amor alenta
no meu peito delorido
que morre con tanta pena.
Eu ben quixera deixar
amor q' tan mal s'emprega
e olvidarte para sempre;
mais non podo anque quixera.

M. 1,049,883

Dendes qu'eras moi noviña
hasta que xá muller eras,
non deixei nunca d'amarte;
pro con degoxas tan feras
que me sintira capais
d'hastr'o crime ir de cabeza
¡Cantas veces lle pidin
a virge na mesma igrexa
que me tirase da yalma
tanto sofrimento e pena!
Pero sin dúvida a virge
pra probar miña enteireza
fai que ti de min te burles,
me despreces e aborreças
Anque non son com'a ti
dôce com'a pula terra
min depreendin com'a ti
palabras tan falangueiras,
farei com'o reiseñor,
que decote â tua veirá

M. 1,049,883

cantareiche noite e dia
est'amor q'o peito pecha
e fareite mil mimiñas,
estremonias e festas
para q'alegre t'amostres
e te gabes satisfeita
de q'outra cal ti non hay
nin'a pode haber na terra
q's'alcontre tan amada;
e antr'os dous no habrá desfeita,
pois eu serei teu escravo,
e ti serás miña reina.

Ynes Ay Xan, si ti adiviñaras,
si o q'eu sofro ti souberas;
si as bagoas q'a rego saen
abrasandom'as mexelas,
viras ti tiveras dôr
d'esta muller lastimeira
que naceu para penar

M. 1,049,881

e que xa á morte desexa..
Com'a ti tamen o amor
turbou a miña alma interna,
e anque e amor ~~c~~ perdido
e q'del non teño queixa,
hai de por preio ~~...~~
q'a tristura en min desperta
¡Cantas veces eu deixara
si en min somente estivera,
amor q'tanto m'abafa
amor q'tan mal me senta!
Xan Non sigas mais, que xa a raiba
no meu peito bule fera
e mais que raiba é furor
ou fogaxe queme queima
Poidera arrancar teus ollos
teus desexos sofrir poidera
mais consentir q'ames outro

M. 1,049,879

Deixar a outro que te queira
eso nôn serás de min.
e vas oïr a sentenza
Teñenme por arrountado,
atreu e mala cabeza.....
pois ben, dende d'hoxe mesmo
anque s'opoña quen queira,
meus estintos bos ou malos
pondreinos sin doerme prenda,
en prántica; e si me matan
q'oujala Dio'lo quixera,
mellor para min que estou
xa demais eiqui na terra.
Ms. Coida xan que tes unh'alma
que do que fagas ouserva
te quedar conta no ceo
e con ~~[illegible]~~ calmeira
reflexión

M.1,049,877

cata ó que fas non chegase,
e ó tempo o tempo deixa
que quizaes o que hoxe ves
mal, mañan ben che pareza
As veces nos manda Dios
pra ajustar nosa conciencia
males que taes parecen,
e son avisos que chegan,
trocandose logo en bens,
que nos consolan e alegran
¿Quen mais pronta para ti,
ver esta muller sinxela
Que non se poida gabar
de chegar ó que quixera?
Xan ¿Non andades sempre xuntos?
Pires Por que de ti se receia,
pois q'ers son contrasteiro
sonbo, e que che come a enveja
Xan Có'as tuas garlas e meiguices

M. 1,049.875

qu'es me far pasar por besta,
e en vez de darme consolos
e amostrarte lastimeira
solo atopo en ti mañanas
q'á vinganza en min despertan
Do dito non me separo
nin penses que m'arrepenta
Adios Ynes, pid'a Virxe
que te garde e te defenda (Vaise)

Escena 5.ª

quered[?] sair tamen Ynes pola outra banda, chega D. Alvaro co comoito xente, e ô ver á Ynes dall'a man e levaya o meio do escenario

D. Alvaro, Ynes un paxe, e xan voivendo

D. Alvaro Amigos e fidalgos ardeleiros
da nosa terra, da que fiou tanto
á legitima reina Doña Xuana,
ouide as novas tristes que vos traxo,

pois é un deber dar conta das tristuras,
como das alegrias enteirantes.
Dempois que tantos feitos grandeceron
o nome de Galicia que deixaron
moito atrás as barnagas contra os mouros
que se rejistran xa en tempos d'antano.
Dempois q'o padre meu con nobre esforzo
os oitos someteu dos seus contrários
hoxe no dia con fermoda coita
a fera sorte tenno xa obrigado
a facer renunda, condoido
dos lugares que foron seu teatro;
e non porque vincido fose nunca
por q'esto llo confesan seus contrarios,
só por manter a union que lles fai falta
ôs fillos de Galicia en moitos casos,
e tamen por envexas e xenreiras
q'eiquiteren os que valen algo
Elle

Debe chegar meu pai d'un dia a outro
pois as vereas ventravesexando
e ai recibilo nos, todos iremos
como é deber de todo bon vasalo
a quen deixou de moitas facendeiras
con abelencia e con amor cebado
E ~~..~~ si inda non quitou ese direito
d'o tombo pola ponte ilo pasando
non e por acambar, nin por fachenda,
sinón por ser direito e conservalo,
anque nunca usou dél, como é sabido
Mais eu xa o tira~~..~~i, pero entretanto
quero ver si hai alguen que se m'oponna,
ou contra min s'atope algun ousado
O quelle toque agora á min pasarme (mirando á Xan)
para entrar no castelo d'acabalo
centaneiro commigo é miña nora
é fonceille ademáis algunos regalos
ó ~~..~~ quen lle tocou hoxe? (a ~~..~~ un page)

Pajé

a Xan da xesta
que xa está por pasado seloucando
¡"O señor do castelo pasou"! ¡Xan!
(con voz forte)

Xan (aparte) ¡E ela alí está co'el, ye eu eiquí atricado!

Inés (apá D alvaro) Siñor, non pase pola ponte
si a miña vida cara estima en algo,

D alvaro (apá Inés) Dirán que son fayanco, ou cando menos
probe de min, que vivo escamallado.

Inés (id) Rogollo po-la virxen soberana
de xionllos siñor; non pase

D alvaro (con ademan empeñoso)
¡Vamos!

Dirixese o castelo e toca unha bajiña que leva pindurada
o cinturon, en seguida vese baixar a ponte e presentase Xan,
obrefandose, e D alvaro avanza n'el. O chegar o meio d'a
ponte, fai Xan un movemento de lado e guinda no fo-
so con D. Alvaro, a quen recolleu os de dentro do castelo.
Inés cai desmayada en brazos de duas mulleres que a levan

o castelo. Os demais fuxen cada un pola sua banda
Baixase un telon que representa o salon gótico da torre
do Homenaje

Escena 6.ª

D. Pedro Madruga co's seus amigos e jentes d'armas
q'entran pola porta do meio do salon e van coloca[n]dose
á dereita e ezquerda; n'este lado hay una porta secreta.

D. Pedro Amigos meus parentes e vedramos
que d'esta terra sodes garda[do]res,
atendede o que pasa para mingua
de Galicia e dos seus preclaros homes
A presa que contante teima e saña
durante tanto, de hoxe mais termouse
Venceronnos por ser mais non pola forza
xa de Ysabel as apañadas hostes
Esquenceidas serán, mais non praanse
as fazañas e feitos dos siñores

q'esta loita rexistra; non nos pese
que delas hoxe xa nadie s'acorde
Outros tempos virán q'a nosa historia
justicia nos fará, e que nos perdone
Lastima e dôr por tantos ardeleiros
por tantos esforzados valvasores
e tantos de poder e valemento
que morreron da loita nos fragores
En pró e en contra todos á porfia
portaronse cal feros Españoles
os seus estintos cada cal seguindo
ni q'a fatiga e pena lles estorbe
ni q'os combustios medo lle impuxesen,
nos castelos e pazos quelles tollen.
Digaxo o que pasou con Pedro Pardo
o de Cela; asegundo as novas corren
d'empois que lle tolleron á Frouseira
por treidor ô enforcaronne sin dôres
ô seu fillo tamen; fillo inocente!
q'en nada se meten, pro n'el cebonse

como n'outros, a vil, cruel venganza
que ôs gallegos encheron de terrore

Vigairo — Conte siñor o que pasou na vila
de Pontevedra cando pol-os homes
de sua merced estaba ben gardada.

D. Pedro — De Pontevedra que algúns pensan chamóuse
Helens, sin ter datos q'o afinquen,
mais que foi po'los gregos feita-forte,
apelidouse sempre a gran Pons vetres.
de que dan conta ás crónecas millors,
pois a palabra "helens," sô quer dir,
dos gregos fundacion de vila ou torre,
e tanto poido ser quizais Goyan
como tamen con mais razon o prove,
anque pra min Goyan era a Helens
pois antes de ser vila, foi un forte
q'os romanos fixeron co'as frommadas
un pobo inteiro, dandolle seu nome
tamen foi a dita vila nomeada

J.8,516,859

"Pons veteris" e mais "Ad duos Pontes",
pero de moi antano o de Pons vetus,
é designo solamente o nome.
Outros dempois puxeronlle Boa vila
porque d'ela saíron grandes homes
como Chamino e os mais; e pó'las artes
e comercos dos anos anteriores;
pó'lo gremio tamen de ca adeante
que fixo non houbese ningun pobre,
pois da Moureira a axerquia era chamada
Emporeo de falicia en todo o orbe
A vila defendía á Dona Urraca;
d'uns e d'outros seviron moitas mortes
d'elas personas grandes e notabres,
cal Tristan Montenegro, un dos mais nobres
Con denódeo achantamos pro foi tanta
á gente que truxeron; tan decote
á subida ôs adarves, das aceifas

J.8.516.861

os falconetes tantos que na ponte
axuntaron encontra do castelo
e encontra das almeas e dos fortes,
os racs e mosquetes en tal número
q'e imposibre axeitar tantos houtrotes
e houbemos de tesar, pero con honra
saindom'eu enxebre, xa de noite,
polo canle que vay de San Francisco
á Santa Clara, circio e ainda mais longe
deixando á Vila moi senrrafaido
q'pra Ysabel quedou dendes d'estonces;
e con esto acabouse á ama guerra
tamen o feudalismo xa acabouse,
quesí males causou po'las sabedías,
senrerías e teimadas dos siñores,
en cambio tamen trixo beneficios
que han de verse n'a patria dendes d'hoxe.

J.8.773.947

Vigario Quixeramos siñor saber de certo
que pasará con tan veidoso troque

D. Pedro Cada época tivo as suas ventajas
anq'os sucesos a outra cousa â forcen,
e o feudalismo en medio da barbarie
logrou conter a todos co' algun orde,
conseguindo impoñerse decotío,
xa insiñando á loitar á gente joven,
xa porpagando a fe do cristianismo
que pra moito sirviu anque non fose
mais que pra pôr un valo nas conciencias
q'antre uns e outros enxebre conservouse
Doña Isabel, co' instinto tan fiteiro
que lle deu dios, á sua grande Corte,
valendose das loitas tan teimeiras,
chamará á todos para q's'acorden

J.8.773.949

q'hai unha patria sola, e afincando
á publica unión d'aquesta sorte
á todos juntará pra q's'acaben
tantas desdichas q'o pais conroen
Adios meu fillo, adios tamen á todos
q'eu xa non podo mais contarlos dôrs
e pra meus Estados de Caminha,
espatreado, nin remedeo voume,

Vigario E digamos siñor, ¿faramos dano
ós q'eiquí nos quedamos, pola sorte
d'andar con ma merced nas liorazas?

D Pedro Nin á reina Ysabel, nin os seus homes
paran mentes en cousas tan cativas,
e saben demasiado q'estas hoste
era d'oubrigazón siguir prestando
os servizos que mandan seus siñores.

J.8.773.951

adios meu fillo (bicayo) adios, deprende agora
a ser justo contodos; que os froten
dos seus dereitos igoalmente todos,
e renunciando sempre os q'che toquen
non terás no aperto en q'te vidhe
por ufaneza e fachendas torpes (quereir)

D Alvaro Mite siñor, detéñas un pouquiño
pra q'un favor, o verradeiro outorgue

D Pedro ¿Que favor?

D Alvaro abre a porta dafreda do salon, e sale á pres q'sae co'o veo de desponsada segun aquelles tempos, e poñense entrambos de xionllos, diante D. Pedro.

D Alvaro Que ai ma santa bendicion
a estos dous corazons, seu pai lles bote.
(Bendiceos D. Pedro, érguense e cai o telón)

J.8.773.953

J.8.773.909